

A Transo-
cius kiadásában jelent meg néhány hónappal ezelőtt Lukáč
harmadik magyar próza-fordítása, *Krúdy* Gyula Podolini
kísértete (Podolinske strašidlo címen). A regény-fordítás
előbb a *Novy svet* hasábjain jelent meg folytatásokban. Ez
elő is, miként a Zilahy-fordítás elé, Lukáč kis bevezető cik-
ket írt a magyar íróról. Mind a Zilahy, mind a Krúdy-for-
dítás: stilisztikai bravúr.

Ol-
vastuk az Ady-antológiáról és a Krúdy-fordításról megjelent
szlovák ismertetéseket. Hozzáértő kritikusok írták, de mi-
lyen daltonizmussal, mily bántóan kopogott a magyar frókról
szóló ismertetés a kritikában, mily bizonytalan szókkal
idézték Adyt és magyarázták Krúdy stílusbeli sajátosságait.
Ők már nem tudnak magyarul, nem ismerik azt a matériát
és légkört, amelyből Lukáčék kiragadják a szlovákul pre-
zentált részleteket. Akár angolból fordított japán frókról írtak
volna.